

„Pane, nech už nikdy nepoletujem len nízko nad zemou.“

Môj Pane Ježišu, daj, aby som cítil a odpovedal na tvoju milosť tak, že si úplne vyprázdnil srdce..., aby si ho naplnil ty, môj Priateľ, môj Brat, môj Kráľ, môj Boh, moja Láska! (Vyhňa, 913)

30. apríl

Vidím sa ako malé a slabé vtáča, navyknuté len preletúvať zo stromu na strom; niekedy možno na balkón na treťom poschodí... Jedného dňa

dostal vtáčik odvahy vyletieť až na strechu skromného domu, ktorý nebol práve mrakodrapom... – Vtom priletel orol a schytil vtáča, ktoré pokladal za orlie mláďa; držiac ho v mocných pazúroch vtáča s ním vystupuje do výšok, ponad hory a zasnežené vrcholky, až nad biele a ružové oblaky, ešte vyššie, až pozerá priamo do slnka... A potom orol vtáča pustil a povedal mu: a teraz leť!... – Pane, nech už nikdy nepoletujem len nízko nad zemou, nech som vždy ožiarený lúčmi božského slnka – Krista v Eucharistii!, nech sa môj let neskončí skôr, ako nájdem pokoj tvojho srdca! (Vyhňa, 39)